

[Miljøministeren]

udstyret kan som nævnt også anvendes i egentlige oliebekæmpelsesaktioner. Det kan således dels bestemme spredningsbilledet og drivretningen af olien, dels i forbindelse med mængdebestemmelse fastlægge de mest lønsomme områder for indsættelse af det egentlige oliebekæmpelsesudstyr.«

Jeg overvejer nu, om vi i Danmark skal anskaffe dette overvågningsudstyr, samt hvordan dette i givet fald kan blive udnyttet maksimalt inden for de afstukne økonomiske rammer, og jeg har bedt miljøstyrelsen om en redegørelse vedrørende disse forhold.

Spm. nr. S 1550

Til statsministeren (6/8 85) af:

Thoft (SF):

»Ager regeringen at udstede instruks til statens indkøbscentral og til de statslige institutioner om at boykotte sydafrikanske varer?«

Begrundelse

Situationen i Sydafrika tilspidnes i disse måneder voldsomt, og der er behov for omgående international støtte til modstanderne af apartheidregimet. I Århus kommune er allerede en sådan boykotinstruks på vej til de kommunale institutioner, og spørgeren opfordrer regeringen til at følge dette eksempel.

Svar (16/8 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Der er ikke af direktoratet for statens indkøb indgået rammeaftaler vedrørende sydafrikanske varer, og direktoratet følger i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver på indkøbsområdet den generelle politiske holdning til handel med Sydafrika, hvorefter sådan handel bør undgås.

Jeg er i øvrigt ikke bekendt med, at statslige institutioner har indkøbt sydafrikanske varer.

Spørgsmålet om iværksættelse af foranstaltninger for at modvirke offentlige indkøb fra Sydafrika overvejes for øjeblikket positivt i nordisk sammenhæng. Blandt de spørgsmål, som skal underkastes en nøje vurdering, er, hvorvidt – og i givet fald i hvilket omfang – regeringens handlefrihed på dette område er begrænset af eksisterende dansk lovgivning

eller af forpligtelser med hensyn til den internationale handel, som Danmark har påtaget sig i GATT.

Spm. nr. S 1551

Til arbejdsministeren (7/8 85) af:

Torben Lund (S):

»Vil ministeren overveje at skabe hjemmel til at fritage høreskadede personer fra kravet om, at de skal frasige sig invaliditetsydelse for at opnå ret til efterløn?«

Begrundelse

Ifølge loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring § 75 B, stk. 5, sidste punktum, kan der ydes efterløn til personer, der frasiger sig retten til invaliditetsydelse. I § 15 i lov om social pension siges endvidere, at til personer, hvis invaliditet lægeligt er bedømt så alvorligt, at de ville have ret til pension, men som på grund af erhvervsindtægt ikke opnår pension, kan der tillægges invaliditetsydelse. Endvidere kan der tillægges invaliditetsydelse til personer, der på grund af alvorlige høreskader har svære kontaktsvækkelser.

Denne sidste kategori af ydelsesmodtagere har således ikke fået bedømt deres erhvervssevne og har fået tillagt ydelsen, selv om lidelsen ikke giver ret til pension.

Man kunne derfor sige, at disse personer overhovedet ikke hører hjemme i det sociale system. De har hidtil klaret sig på lige vilkår med det øvrige arbejdsmarked, og ydelsen har ikke skullet dække udgifter i forbindelse med erhvervelse af arbejdsindtægten.

Der er derfor al mulig grund til at fritage disse personer fra kravet om, at de skal frasige sig invaliditetsydelsen for at opnå ret til efterløn.

Svar (14/8 85):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Efterlønsordningen er en udbygning af arbejdsløshedsforsikringen, og ordningen tager netop sigte på en personkreds, som typisk ikke modtager ydelser efter de sociale pensionslove, nemlig personer, der er fuldt ud arbejdsføre.

Da efterlønsforslaget blev fremsat i folketinget, indeholdt forslaget derfor kun bestem-